

VELYKOS - DIDŽIOJI PRISIKĖLIMO ŠVENTĖ

Velykos, 1995

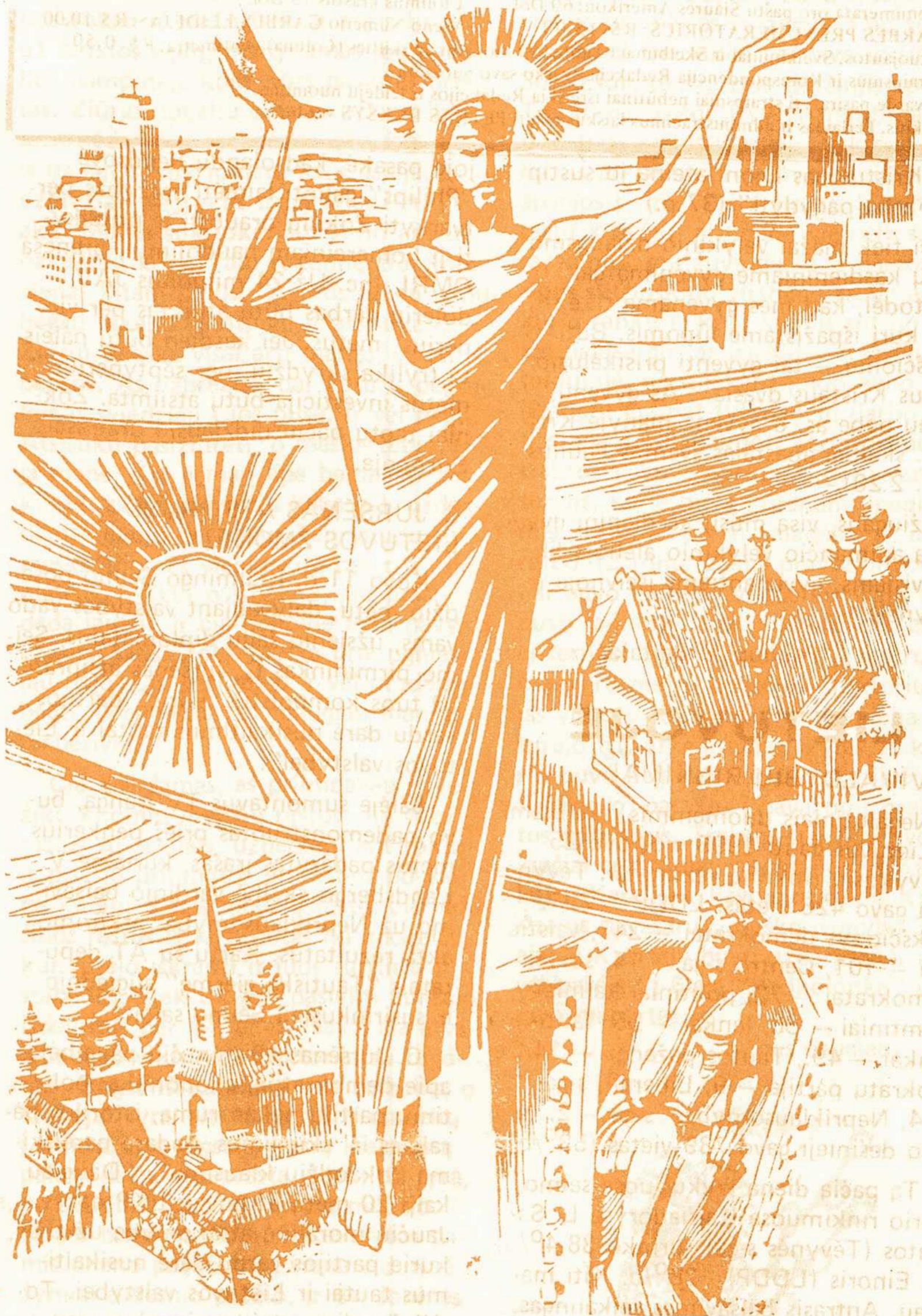
Mieli Broliai, Sesės

Daugelis mūsų Kristaus prisikėlimo džiaugsmą išgyvename tik Velykų dieną. Mes tikime, kad Kristus, nugalėjęs nuodėmę ir jos pasėką – mirtį, garbingai prisikėlė ir grįžo į dangišką garbę "paruošti mums vietas" (Jn.14:1-2), tačiau pamirštame, jog jis savo Dvasios galia, pasiliko su mumis ir čia žemėje, kad dalyvauja mūsų kasdieniniame gyvenime. "Štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos" (Mt 28:29).

Daugeliui mūsų kasdieninis, realus gyvenimas nėra joks džiugus velykinis aleliuja, o greičiau vargingas darbas, įtampa šeimoje, rytdienos netikrovė – asmeninė ir tautos. Daugelis krikščionišką gyvenimą suvokiame, kaip atsidavimą Dievo valiai, kantriai nešti savo kryželį, kad galėtume išganyti sielą. Bet tai yra klaidinga krikščioniška laikysena, nes pabrėžiame tik negatyvi Gerosios naujienos pusę.

Kristaus pergalė prieš nuodėmę ir mirtį, jo grįžimas į dangiškąją garbę ir sykiu pasilikimas su mumis čia žemėje (cfr. Jn. 14:17) turėtų būti nuolatinio džiaugsmo, paguodos ir krikščioniškos vilties šaltiniu. Prisikėlęs Kristus yra visuomet su mumis, mus guodžias, stiprinantis, įprasminantis kiekvieną mūsų gyvenimo skausmą ir džiaugsmą savo Guodėją, Šventąją Dvasią jis mums teikia ne vien per Krikšto ir Sutvirtinimo sakramentus, bet nuolatos, kiekvieną dieną "jis yra pas mus ir su mumis" (cfr. Jn.14-17). Parafrazuojant žymųjį Anglijos rašytoją filosofą Chesterton, ne krikščionybė yra kalta, kad tiek mažai velykinio džiaugsmo mūsų gyvenime, o mes patys, kadangi niekuomet nebandėm pasinaudoti mums palikta prisikėlusio Kristaus galia.

Sekmadienį po sekmadienio Bažnyčia mums primena apaštalo Pauliaus žodžius: "Trokšta pažinti Jį, Jo prisikėlimo galybę ir bendravimą jo kentėjimuose" (Fil.3:10). II Vatikano susirinkimas, siekdamas išryškinti prisikėlusio Kristaus palaimingąją galią mūsų kasdieniniame gyvenime ne vien sielai, bet ir kūnui, sakramentą "Paskutinis patepimas" pavadino ligonių sakramen-

tu. Švento aliejaus patepimu ir kunigo malda Bažnyčia paveda ligonį kentėjusiam ir išaukštintam Viešpačiui, prašydama, kad Kristus palengvintų jo skausmus, prikeltų iš ligos lovos ir jį išganytų. Prisikėlusio Išganytojo gydymą galia Bažnyčia kviečia pasinaudoti ne vien sunkia fizine liga sergančius, bet ir kiekvieną "sveiką" krikščionį.

Gydytoja Birutė Žemaitytė, jau 17-tus metus dirbanti Alytaus ligoninėje reanimacijos skyriuje ką tik atspausdintame dienoraštyje. Palydėsiu į tėvo namus, iš kasdieninio gyvenimo ligo-

ninėje paimtais pavyzdžiais aprašo, kaip Ligonų sakramentas sergančiam gražina ne tik sielos ramybę, bet labai dažnai padeda nugalėti ir fizinę ligą. "Gydanti Viešpaties galybė, rašo ji, aplankė ne tik šį (mirštantį, P.B.), bet ir kitą ligonį. Nuostabus Stebuklas Ligonis akyse ėmė gėrėti... Didelis buvo jo džiaugsmas ir dėkingumas. Kiekvieno aplankymo metu jis dėkojo už pagalbą, o ypač už sudarytą galimybę gauti sakramentinį sustiprinimą. Ligonį prašiau: – "Kai grįšit į savo aplinką, aiškinkit visiems žmonėms,

SEMENARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Inácio 671 – Vila Zelina
03142-001 SÃO PAULO – SP. – BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial – Fone: 63-5975

Metinė prenumerata Brazilijoje R\$ 10,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS: R\$ 15,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: R\$ 0,50
Straipsnius ir Korespondencija Redakcija tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina R\$ 0,40
I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.
I tolimus kraštus 75 Dol.
Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS: R\$ 10,00

kad Kristus pas ligonį ateina jo sustiprinti arba pagydyti" (37 p.)

Jeigu tiek mažai velykinio džiaugsmo mūsų kasdieniniame gyvenime gal būt todėl, kad mes gyvename tikėjimu, kurį išpažįstame lūpomis. Būti krikščioniu – tai gyventi prisikėlusio Jėzaus Kristaus dvasia. "Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus". skelbia apaštalas šventas Paulius (Gal. 2:20).

Džiugaus, visą mūsų kasdieninį gyvenimą apimančio velykinio aleliuja linkiu visiems, gyvenantiems išėivijoje ir Tėvynėje.

Paulius A. Baltakis

LIETUVOJE

SAVIVALDYBIŲ RINKIMAI

Negalutiniais duomenimis, skelbiami iš Lietuvos gauti 1995 m. kovo 25 d. įvykusių rinkimų rezultatai: Tėvynės s-ga gavo 426 vietas. LDDP – 291, krikščionys demokratai – 247, valstiečiai – 101, Centro s-ga – 74, socialdemokratai – 72, politiniai kaliniai-tremtiniai – 56, lenkai – 55, tautininkai – 49., Tautos pažanga – 14. Demokratų partija – 9, Liberalų s-ga – 4, Nepriklausomybės s-ga – 2. Iš viso dešinieji gavo 789 vietas (53°/o).

Tą pačią dieną įvykusiųose seimnario rinkimuose Kaišiadoryse L. Sabutos (Tėvynės s-ga) surinko 38,4^o/o; E. Einoris (LDDP) - 28°/o. Kiti mažiau. Antrasis balsavimas reikalingas, nes dalyvavo tik 43,97^o/o rinkėjų.

DIDŽIAUSIAS ORAUOSTIS EUROPOJE

Lietuvos ministeris pirm. A. Šleževičius kovo 9 d. spaudos konferenci-

joje pasakė, kad olandų bendrovė "Philips" galinti laimėti varžybas pertvarkyti Zoknių orauostį ir pritaikyti jį komerciniam naudojimui, praneša OMRI, Inc. Už 24 milijonus JAV dolerių darbas būtų atliktas per vienerius metus. Jei kasdien būtų paleista trylika skrydžių, per septynerius metus investicija būtų atsiimta. Zokniai taptų pačiu didžiausiu orauosčiu Europoje.

C. JURŠĖNAS ATSIPRAŠO LIETUVOS ŽMONIŲ

Kovo 11 d. iškilmingo Seimo posėdžio metu, dalyvaujant valstybės vadovams, užsienio šalių diplomatams, Seimo pirmininkas C. Juršėnas atsiprašė už tuos komunistus, kurie "partijos vardu darė nusikaltimus tautai ir Lietuvos valstybei".

Salėje sumontavus TV įrangą, buvo pademonstruotas prieš penkerius metus parašytas įrašas, kuriame V. Landsbergis skelbė vardinio balsavimo už Nepriklausomybės atkūrimo aktą rezultatus. Kartu su AT deputatais "Tautišką giesmę" sugiedojo ir susirinkusieji Seimo salėje.

C. Juršėnas 15 minučių pakalbėjęs apie demokratiją, ekonomiką, politinių partijų nekantrumą, istorijos paraleles ir skirtumus, padarė pareiškimą "dkaudžiu klausimu": "Daugiau kaip 20 metų aš buvau LKP narys. Jaučiu moralinę atsakomybę už tuos, kurie partijos vardu darė nusikaltimus tautai ir Lietuvos valstybei. Todėl šiandien noriu atsiprašyti visų Lietuvos žmonių, kurie tais sunkiais laikais buvo persekiojami, tremiami ir nuskurdinti.

Noriu atsiprašyti už tuos buvusius komunistus ir tuos nepartinius, kurie kolaboravo su pavergėjais, persekiojo, trėmė, kalino, kankino nekaltus žmones. Tokius atsiprašymo žodžius šiandien išartų ir mano bendraminčiai.

Tikiuosi, jog man pritartų ir tie buvę komunistai, kurie dabar priklauso ne vien Demokratinei darbo partijai, bet ir konservatoriams, Centro sąjungai, kitoms partijoms. Tik atsiprašę mes baigsime atgailą ir galėsime siekti tikros santarvės".

Priminęs dviejų metų senumo A. Brazausko siūlymus visoms Lietuvos politinėms jėgoms be ispanų pavyzdį, C. Juršėnas dar kartą pakvietė pasirašyti Tautos santarvės paktą.

Kaip "Respublikai" pasakė LDDP pirmininkas premjeras A. Šleževičius, C. Juršėno atsiprašymus už komunistų nusikaltimus buvo iš anksto aptartas ir suderintas su partijos vadovybe. Priminsime, jog praėjusį pirmadienį, per TV aiškindamas, kodėl reikėjo Izraelyje atsiprašyti žydų, buvęs LKP pirmasis sekretorius A. Brazauskas sakė nematęs reikalo atsiprašyti Lietuvos gyventojų už LKP nusikaltimus. Tuo tarpu Demokratų partijos pirmininkas S. Pečeliūnas teigė, kad atsiprašyti turėjo "arba dabartinis, arba buvęs partijos vadai". Į tai G. Kirkilas atsakė klausimu: "Kodėl negalima įgalioti?" O Seimo narys P. Tupikas, dar penktadienį atsiprašęs visų už tai, kad buvo komunistu, teigė, jog Č. Juršėną atsiprašyti įkvėpė jis.

ĮSTATYMO PATAISOS

Lietuvos seimas balsų dauguma (46 už, 35 prieš, 2 susilaikė) priėmė prezidento pasiūlytas įstatymo pataisas dėl Religinių bendrijų teisės į išlikusį nekilnojamą turtą atkūrimo. Prezidentas nurodė, kad nepagrįstai buvo numatyta riboti turto perėmimą aiškinant, kad perėmėjai nesiregistravę iki 1990 m. vasario 14 d. ir kad būvusi atmesta galimybė dėl nuosavybės teisių atkūrimo tartis su religinėmis bendrijomis, kas numatyta Lietuvos respublikos konstitucijoje. Iš 14 straipsnių pataisyti 9. (ELTA, kovo 21 d.)

Geriausia šventinė dovana: UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins visus metus

DR. LUIS DE CARVALHO
KALINAUSKAS
ADVOGADO

R. dos ESTUDANTES 15, 6° and. conj. 62
Fone: 277.35.48

IŠTESĖJĘS KOVĄ PRIEŠ SOVIETUS

VIENO GYVENIMO ISTORIJA

Rašo Stanislovas Laučevičius

(Tęsinys iš praeito nr.)

300-asis KVARTALAS

Rudenį mane ir Fricą Ziegler paskyrė saugoti bulvių ir ropių lauko miške, už trijų kilometrų nuo 6-osios "Podkolonka". Naktimis miegojome, viens su kitu pasikeisdami, o dienomis kėpėm lauže bulves ir geltonąsias ropes, prisivalgydami iki soties. Su vagimis sugyvenome gerai, leisdavome prisikasti bulvių kiekvienam, kas atėjo. O sau prisipylėme kiekvienas po keturius rūsius, prikasdami į kiekvieną rūšį po keturius maišus bulvių ir ropių. Taip pasirūpinome sau maisto atsargos žiemai, gerai užmaskodami paslėptų rūsių vieatas, kad niekas nesurastų. Ir mamytė ateidavo pas mane, prisivalgydavo iki soties, ir dar parsinešdavo namo, kiek pakelia. Mamytė dirbo sielchoze po daržus. Aš irgi naktimis parnešdavau bulvių ir ropių namo. Kai rudenį nukasė bulves lauke, mudu su Fricu Ziegler išsiuntė miško darbus į 300-ąjį Kvartalą.

Ir vėl dirbau "prijomščiku", tai yra, priiminėjau rąstus, kuriuos pristatydavu vežikai iš miško arkliais traukiamomis rogėmis. Sekmadieniais pareidavau namo pas mamytę į 6-ąją "Podkolonką". Ta vieta buvo netoli apie 15 kilometrų, einant per mišką takeliu. O miške daug briedžių ir meškų. Briedžiai nepuola, bet taip pat ir nebėga nuo žmogaus. O meška nepraleidžia žmogų praeiti, o užpuolusi gali savo auką perplėsti pusiau arba sudraskyti. Susitikus kelyje su meška, ji atsistoja ant užpakalinių kojų ir man mojuodama sus savo letena, grąšina užpulti, o aš į kojas, kiek tik jėgos leidžia, nuo meškos tolyn. Taip ir persiskirdavome po trumpo susitikimo. Šiose vietose, Vičegdos ir jos intako Niem upės pakraščiais Kuomių Sovietinės ir Socialistinės Autonominės Respublikos ribose, miškai yra tikrai turtingi. Čia auga pušys, eglės, kedrai, maumedžiai, beržai, drebulės, juodalksniai, "pichtos", šermukšniai, alksniai, karklai, juodieji ir raudonieji serbentai, jievos, laukinės rožės, skirpstos, vilkauogės, mėlynės,

vaivoriai, bruknės, spanguolės, moroškos, varnauogės, iš grybų: baravykai, raudonikiai, slydokai, bobausiai, kartelės. Vieną vėlyvo rudens vakarą jau nakties metu, eidamas pas mamytę, ir jau praėjęs meškų privisusias vietas, pasukau mažu takeliu, tiesiai per mišką. Jau brėško, tik staiga sutraškėjo šakos dideliu atgarsiu, aš tuo pačiu metu išsukau iš mažo tako ir pasislėpiau už tankios eglės, manydamas jog pakeliui slampinėja koks nors pasiutęs briedis. Žiūriu, takeliu eina didelė meška, uostinėdama mano pėdas. Aš iššokau iš už eglės, sukriokiau, kaip galėjau, užbrėžiau degtukus ir jai sviedžiau į akis. Meška sukriokė. Atsistojo ant užpakalinių kojų. Taip sekundę žiūrėjom vienas kitam į akis. Aš nūsukau ir nubėgau takeliu. Sustojau ir atsiskau. Žiūriu, meška visai arti manęs, vejasi iš paskos. Aš užbrėžiau dar keturis degtukus ir sviedžiau į jos pusę. Ir vėl bėgu. Atsisuku pasiziūrėti, o meška tebesiveja mane. Kai ji man lipa bemažko ant kulnų, aš jai pašviečiu kelią vėl, uždegdamas naujų degtukų. Taip mudu su meška vijomės vienas kitą per tris kilometrus. Miškui pasibaigus, jau prasižeda laukai, ir čia paupyje man pavyko užkurti sausą žolę. Meška prie ugnies jau nėjo. Čia pasilsėjau ir vėl pradėjau bėgti, bet meška jau daugiau manęs mebesivijo.

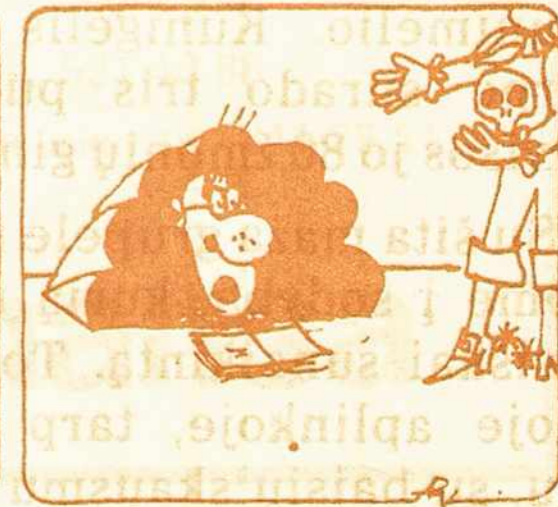
Čia dirbdamas, aš priimdavau iš vežikų kuomių medžių rąstus. Jie vežė rąstus su arkliais, uždėdami ant rokių ir prie jų prijungtos priekabos po vieną kubinį metrą medžio rąstų. Jie vežė šiuos rąstus iš kirtavietės iki aikštelės, kur turėjo iškrauti ir juos suritinti į štabelius, kiek tik gali pasiekti aukščio, išdeliotus per 4-5 eiles. Naktį čia atvažiuodavo vikšriniai traktoriai su rogėmis, Roges išstumdavo prie štabelių, o krovėjai vyrai ritino rąstus iš štabelių į traktorines roges, į kurių kiekvieną pakraudavo nepaprastą kiekį, tai yra, po šešiolika kubinių metrų medžio. Rogės buvo medinės, pakaustytos trimis plieno pavažomis: viena vidurinė žymiai didesnio pločio, ir dvi šoninės iš šalių – siauresnės. Pagal rąstų ilgį surišdavo po dvi roges gretimais, o paskiau sujungdavo į virtinę po 10-15 tokių jau pakrautų rogių, ir visą tą junginį prikabindavo prie traktoriaus. Toks traukinys paveždavo vienu

kartu net iki 300 kubinių metrų medžio rąstų. Kelias buvo lygus, tiesus, užpildas vandeniui ir užšaldytas ledu. Didžiai pavazai šliaužti buvo iškasas griovis, pripildas vandens ir užšaldytas. Šoninės siauresnės pavažos taip apat turėjo savo ledu užpildytus takus. Ten kur važiuo traktorius, po vikšrais nebuvo ledo, ten buvo sniego paviršius susimaišęs su žeme. Taip tie traktoriai traukiniai veždavo rąstus per 30-50 kilometrų, prie didžiųjų upių. Ten ir vėl išbadėję vyrai tremtiniai ritino tuos rąstus iš rogių, ir krovė į štabelius po šešias ar septynias eiles iš apačios į viršų. Nėra žinios, kiek tų rąstų krovėjų, dirbdami vien tik savo rankomis, yra žuvę dieną iš dienos, kuriuos sutriuškino virsdami rąstai arba kurių rankų ir kojų kaulus sutrupino, kai neatsargus ar paslūdes žingsnis juos suklupdė, nepaliekant jokio kelio, kad išvengtų čia pat tykojančių darbo mirties pavojų. Panaudoti vežimo traukai traktoriai buvo aprūpinti gazo generatoriais, kurie buvo kūrenami medinėmis pušies ar beržo kaladėlėmis, ir svėrė po 12 tonų. Jiems pravažiuoti keliai buvo laistomi vandeniui. Tam tikslui buvo laikomos trys milžiniškos vandens cisternos: 20 metrų ilgio 10 metrų pločio ir 10 metrų aukščio. Traktorius jas vilko iš léto keliu; o kiekviena iš jų turėjo tris atkemsamas skylės, iš kurių buvo liejamas vanduo, kuris čia pat sušaldavo, patekęs į pavažoms prakastus griovelius. Traktoristai buvo vokiečiai tremtiniai, deportuoti iš Kaukazo, Karelijos, Pavolgio, net iš Krimo. Atėjus pavasariui, miško gamyba 300-ajame Kvartale buvo uždaryta. Ir aš vėl parėjau į 6-ąją "Podkolonką" pas savo mamytę.

(bus daugiau)

J
U
O
K
A
I

Misijonierius vėl gyvena viltimi

Iš kunigo Hermano Šulco, Ruandos misijonieriaus, laiško geradariams

1994 m. birželio mėnesį pirmą kartą sugrįžau vėl į Ruandą, nes buvau neramus dėl mūsų jaunimėlio likimo, likusio tame neapykantos ir smurto pragare, bet ir norėjau būti arti vieno jauno vyruko, kuris būtų turėjęs gauti kunigystės šventimus mūsų misijos (Musha) šventovėje, kuri dar buvo pilna kraujo (balandžio 13 milicininkai nužudė joje 1200 žmonių). Ir šito jauno kunigėlio visa giminė, kurią gerai pažinau, buvo išžudyta.

Šito vyruko, kuriam pagelbėjau pasiekti kunigystę, šventimai įvyko Ugandoje. Pasitaikė laiminga proga, kad tuo metu ten vyskupijoje, kur nakvojome, nakvojo ir kardinolas, Šv. Tėvo siųstas į Ruandą pasiteirauti dėl trijų vyskupų nužudymo. Kardinolo dėka galėjome vykti į Ruandą ir sutikti vadinamą sukilėlių vadą (generolą Kagame), kuris, nors prieš žiaurių kovų įpratęs vyras, buvo sujaudintas jaunojo kunigo troškimo laikyti pirmas šv. Mišias ant jo brangiųjų krauju persunktos žemės... Ir, nors ten dar vyko karas, davė leidimą pasiekti jauno kunigėlio tėviškę, kurioje yra ir mūsų jaunimėlio sodyba.

Turėjome būti lydimi ir saugomi sukilėlių kareivių, nes pogrindyje pilna milicininkų, kurie vis dar žudo. Netoli jaunimo sodybos, pabėgėlių stovykloje, suradau devynis berniukus iš buvusių 120 sodybos jaunimėlio. Kunigėlis gyvųjų tarpe surado tris puseseres iš visos jo 80 žmonių giminės.

Su šita maža grupele nusileidome į sodybą, kurią radome visiškai sunaikintą. Toje klaidžioje aplinkoje, tarp griuvėsių, su baisiu skausmu širdyje "šventėme" primicijas. Primi-

Tėvas H. J. Šulcas Kaune (centre) ir jį lydintis kun. K. Juknevičius

cianto pamokslas buvo šitie žodžiai: "Prisikėlimas įmanomas, kur žmonės išdrįsta tikėti, kad neapykantą, sunaikinimo nesąmonę, blogį galima nugalėti tik drąsia meile. Jūs, kurie likote gyvi, galite būti Ruandos prisikėlimas".

Aš pats buvau praradęs šitą tikėjimą, – linkėjau sau mirtį, kad būčiau išlaisvintas nuo šitos baisios sutriuškinimo kančios, bet gerų bičiulių solidarumas man sugrąžino pasitikėjimą meilės jėga. Geri žmonės, nuoširdžiu užjautimu išklause mano pasakojimo apie tuos liūdnius įvykius Ruandoje, padėjo man informuoti kitus apie šitą didelę skriaudą, padarytą Ruandos tautai, ypačiai Ruandos jaunimui, kuris buvo nachališkai skatinamas, duodant neturintiems jokių pragyvenimo galimybių atlyginimą už žudymą, gi kiti tapo jų aukomis. Tokiu būdu suėjau į kontaktą su įvairiausiais spaudos ir televizijos atstovais Vokietijoje, Lietuvoje ir Italijoje. Šie atstovai ne tik informavo, bet ir suorganizavo įvairias rinkliavas, norėdami pagelbėti atstatyti sodybą.

Kai surinko gan stambią sumą, rugsėjo pabaigoje vėl nuvykau į Ruandą, nuvežiau dalį tos pagalbos, kad galima būtų greit pradėti atstatymo dar-

bus. Tai duotų jaunimui konkrečią atgimimo viltį. Šiuo metu Ruandoje yra per 200,000 našlaičių, kurių tarpe suradau kitų mūsų sodybos berniukų ir mergaičių. Tai buvo jaudinanti susitikimo šventė, nes jie manė, kad aš miręs, o aš maniau, kad jų nebėra gyvųjų tarpe. Sužinojau ir apie kai kurių jų heroiskumą, rizikuojant savo gyvybe, gelbstint savo draugus. Toliau jie man pasakojo, kad eidavo į sodybą ir, žiūredami į griuvėsius liūdini, be vilties, laukdavo kažko... Tad galite įsivaizduoti, koks didelis buvo jų džiaugsmas, kai juos aplankiau ir jiems pranešiau, kad vėl atstatysime sodybą, nes geri žmonės mums padeda ir padės. Taip jaunimėlis įgavo vėl pasitikėjimo ir vilties, kad nebus apleistis, ir tatau sutvirtino man norą dar labiau dėl jų gyventi ir aukotis. Viena jaunuolė, milicininko žiauriai kankinta ir piknaudota, kaip ir beveik visos kitos gyvos likusios mergaitės, man sakė: "Nebeturiu tėvų, bet esu laiminga, kad Dievas tave išgelbėjo. Tu dabar esi mums visiems ir tėvas, ir motina."

Tokiu būdu dabartiniu metu sodyba gera dalimi jau atstatyta. Planuoju šalia sodybos pastatyti našlaityną. Dabartinė valdžia sudaryta iš įvairių partijų ir genčių. Pačiame krašte yra tam tikra taika, žmonės pasitiki ateitimi, nors nelengva susitvarkyti su ta baisia praeitimi. Reikia tikėtis, kad taika bus pastovi.

Per žudynes Ruandos tauta buvo palikta sau viena. Buvusi žudikų valdžia išnaikino dalį tautos pasauliui stebint. Reikia tikėtis, kad bent dabar pasaulis pagelbės nugalėti baisią žudynių ir sunaikinimo našta. Negalima pretenduoti, kad paprasti tautos žmonės būtų priversti sugyventi su žudikais, lyg nieko nebūtų buvę. Vyskupas Lehman rašo: "Negalima praėti pro tokius baisius nusikaltimus tik pečiais patraukus – turime reaguoti!"

• Nebūtų lietuviškos spaudos be visuomenės paramos.

Afrikos pabėgėliai

Aš reagavau su dideliu liūdesiu ir skausmu, smerkdamas tas žudynes, ir daug kas iš Jūsų mane palaikė. Ir mūsų bend-

ras skausmas pavirto bendra akcija pagelbėti tiems, kurie išliko gyvi tame baisiame pragare. Aš pasitikiu gerumu ir meilės jėga, kuria bus įmanoma nugalėti visus sunkumus Ruandoje, kurios žmonės dabar dar labiau negu bet kada yra reikalingi mūsų visų solidarumo.

Kun. Hermanas Šulcas,
Heidkamp 73, 21335 Lueneburg,
Germany. Tel. 0172-5398009;
FAX 0049-4131-4676.

Leonardas Andriekus

UŽ VELYKŲ NAKTIES

Palengvės, palengvės —
Nebelauksim ilgai.

Už Velykų nakties
Džiūti baigia takai.

Per Judėjos šlaitus
Jėzus Kristus ateis
Tomui rodyt žaizdų,
Išdavėjui atleist.

Netoli, netoli

Ta kilni valanda—

Jau net jausti gali

Savy Dievo žaizdas.

10ª EXCURSÃO "VILNIUS 95"

VAMOS APROVEITAR AS FERIAS DE JULHO
E LEVAR NOSSOS FILHOS E NETOS PARA
CONHECER A LITUÂNIA

SAIDA 09 de JULHO

VOLTA 25 de JULHO

APÓS A EXCURSÃO PODEREMOS ORGANIZAR
QUALQUER ROTEIRO QUE SE FÍZER NECESSÁRIO

INFORMAÇÕES

FOLHETOS E RESERVAS

BRÀSTUR

RUA ALEXANDRE DUMAS 1562,
10º, conj. 63

com Marion e Helio tel. 521-40.88
ou Aleksandras Boguslauskas tel. 241-28.31

A LUFTHANSA TEL. 236-77.00

Lufthansa

RAŠO IŠ LIETUVOS

Vilnius, 4 de fevereiro de 1995

Queridas irmãs da Província do Brasil

Aqui estou de novo para conversar um pouco com vocês e agradecer as cartas que recebi de várias comunidades.

Durante os meses de novembro e dezembro de 94 os trabalhos para acabar a nossa casa se intensificaram, já que para Natal queríamos fazer a mudança. Erika (uma irmã de Auteuil), veio durante um mês para pintar parte da casa junto com Bénédicte e um grupo de jovens. Da Dinamarca veio também Paul, o Padre que pertence à comunidade de Semderborg, para instalar a cozinha, trocar as janelas da casa e os radiadores do aquecimento, já que aqui o frio não é brincadeira, e os que a casa tinha, não davam conta do recado. Eles trabalharam durante mais de uma semana, com uma temperatura que variava entre 10 e 15 graus abaixo de zero. Foram realmente heróicos.

O fato é que no dia 23 de dezembro de manhã, debaixo de uma neve abundante, deixávamos o apartamento da casa paroquial onde tínhamos morado durante vários meses, e chegávamos de caminhão, com nossas malas, na rua Želvos n° 14: nossa casa. Já eramos três nesse momento, pois Alma, nossa primeira vocação lituana, tinha recebido a cruz de postulante poucos dias antes, quando Ana Kristina veio passar 48 horas conosco.

A preparação para o Natal foi geladina por fora (o aquecimento ainda não funcionava) mas bem quentinha por dentro (o coração estava ardendo). Só estavam acabados três quartos, a cozinha, um banheiro e a capelinha; exatamente o que precisávamos para poder viver comunitariamente e com

muita alegria o nosso primeiro Natal na Lituânia. Lá fora, tudo estava branco, pois tinha nevado muito esses dias, fato que favorecia o ambiente de paz e silêncio que queríamos viver. No dia 25 de manhã, Bénédicte e eu renovamos nossos votos em lituano, acompanhadas pelo pequeno grupo de jovens que se preparam para entrar na Congregação.

Quando pronunciamos as palavras: "Sekdama Kristų iki mirties Asun-

čionisčiu seserų kongregacijoje..."/, sentimos lá no fundo do coração a força de Deus e a grande alegria de seguir a Jesus Cristo até a morte, na Assunção, em qualquer canto do mundo onde Ele nos colocar.

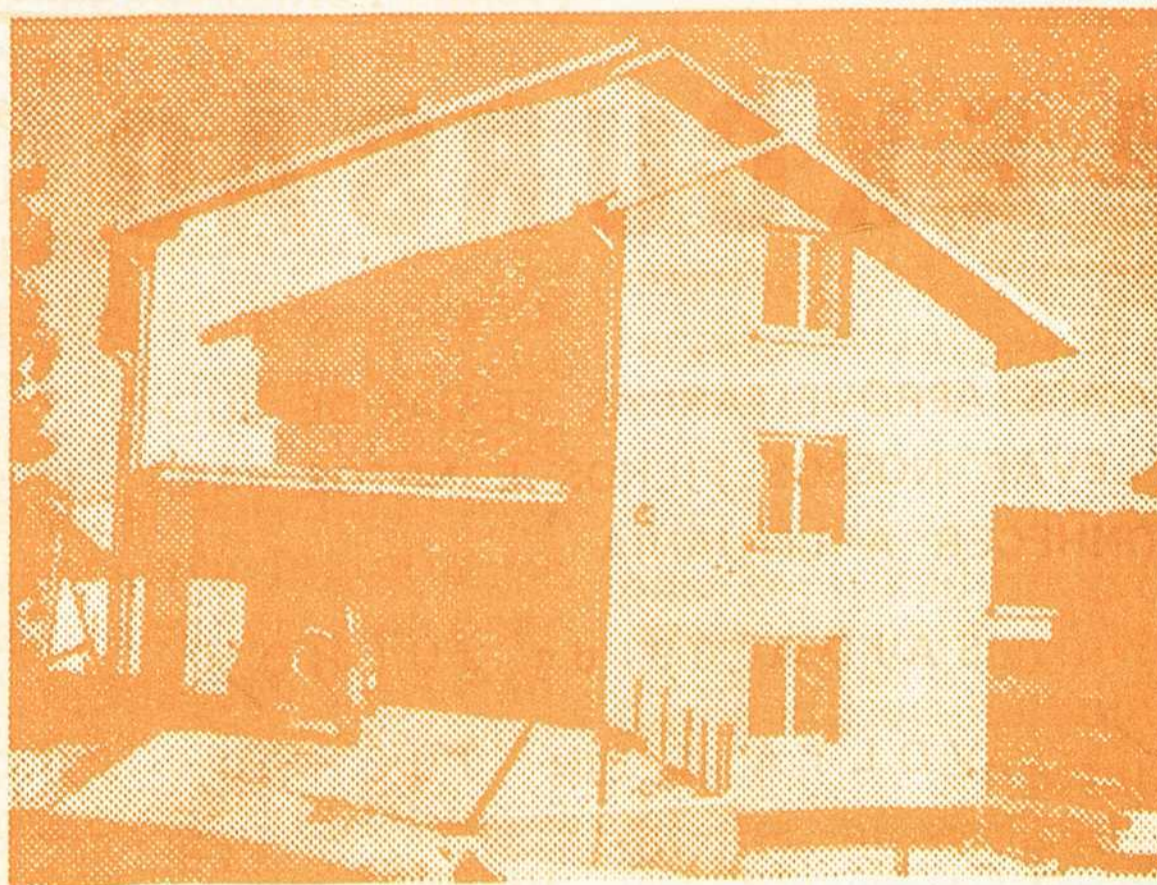
Os dias depois do Natal, foram também dias de preparação; mas desta vez para a inauguração "oficial", poderíamos dizer, de nossa vida como comunidade da Assunção na Lituânia.

Toda a casa se preparava para re-

Sesuo Ana Maria iš Brazilijos ir vyresnioji sesuo Benedikta

VILNIUS. Šeštadienį sostinėje, Šeškinėje, atidarytas Dangunėmimo vienuolynas. Šv. Mišias aukojo ir vienuolyną pašventino Vilniaus arkivyskupas metropolitas A.J.Bačkis. Šlame vienuolyne nuo šiol gyvena vyresnioji sesuo Benedikta, gimusi Prancūzijoje, Brazilijoje gimusi Ana Marija ir lietuvaitės Alma bei Danguolė.

Kęstutis Vanago (ELTA) nuotr.

LITHUANIAN TOURS LTD

Seimyniskiu g. 18, 2005 Vilnius, Lietuva
Tel. (00 7 01 22) 35-1815, 35-3931 Fax 35-1815

VALSTYBINE TURIZMO TARNYBA -

EXCURSÕES PARA LITUÂNIA

(OPÇÕES DE ATIVIDADES CULTURAIS E EXTENSÕES PARA OUTROS PAÍSES)

SAÍDAS - 21 DE ABRIL, 5 DE MAIO, 26 DE MAIO, 23 DE JUNHO, 21 DE JULHO

Representante no Brasil - INTERCENTRO, Caixa Postal 1390, 89201-972 - Joinville - SC

Tel. (0474) 22-9571 Fax (0474) 22-0591 falar com Adele Pranauskaite Domingues ou Valter Domingues

Em São Paulo Tel. 277-4855 falar com Kazys Tubelis.

ceber a bênção de Deus. O engenheiro responsável dos trabalhos de construção, fez todo o esforço possível para no dia 21 de Janeiro — o dia da inauguração — “quase” tudo estivesse pronto. Alguns dias eram mais de 20 homens e mulheres (pois aqui elas também trabalham como operários na construção), trabalhando em todos os cantos da casa para que ela estivesse pronta no dia 21.

E foi assim que no sábado dia 21 de Janeiro às 11 horas da manhã, o Arcebispo de Vilnius, Dom Audris Juozas Bačkis, celebrava a primeira Missa na sala de nossa casa, junto com 5 Padres, no meio de mais de 100 pessoas entre as que estavam: nossa Irmã Belém (representando a Cristina e ao Conselho Geral), Ana Kristina e Elisabeth (representando a Região da Escandinávia).

Depois da Missa, Dom Audris, seguido pelos Padres e por nós, as Irmãs e as Postulantes (Danguole, nossa segunda vocação, tinha recebido a cruz de postulante na véspera), benzem, toda a casa e colocou pela primeira vez o Santíssimo Sacramento no tabernáculo de nossa capelinha. Foi um momento muito forte, pois sentimos a presença viva do Senhor e das 24 Irmãs lituanas que, entre 1934 e 1939 deixaram sua terra para entrar na Congregação, lá na Bélgica, com a esperança de ver alguma vez a Ssuncção fundada no seu país. Agora, meio século depois, quase todos desde o céu, puderam ver seu desejo realizado. Entre nós ficam 4 Irmãs: Janina (H. Marthe) e Estanislava na Bélgica, Ona e Agneska na Dinamarca. Elas não puderam vir esse dia, mas pela oração estavam presentes, mais do que ninguém, neste nascimento da Assunção na terra lituana.

Se a semente não morre, não produz fruto; mas se ela morre...

Depois da bênção da casa, nossos amigos passaram para conhecê-la e partilhar um momento de fraternidade e alegria conosco. O canal de televisão Católica de Vilnius, que esteve lá para filmar os momentos mais importantes da celebração, nos mostrou um videocassete sobre o atual renascimento da vida religiosa na Lituânia e outro sobre

Auteuil, para que nossos amigos conheçam um pouco a congregação.

Durante a semana que seguiu a inauguração, Belém ficou conosco para partilhar um pouco nossa vida e nos ajudar a elaborar o nosso novo projeto comunitário...

Mas fico por aqui hoje, lembrando a vocês que sempre esperamos com alegria as notícias do Brasil e continuamos unidas na oração e na fraternidade.

Ana Maria

Nosso novo endereço é:

Dangun Ėmimo Vienuolynas
Želvos gatvė, 14
2034 Vilnius
LIETUVA (LITUÂNIA)

Halina Mošinkienė

ALELIUJA

Šiandieną aš grįžtu į savo tėvynę,
Mane ten neša Aleliuja aidai,
Ten šlama berželiai šakomis susipyne,
Rūpintojėlis rymo susimąstęs giliai.

Broliai tempia jungą tokį labai sunkų,
Jų veidai sustingę Kristaus kančioje...
Sėnas tėvas vartuose tyliai suklumpa
Nesulaukę sūnų — jie tremtyje.

Supasi tyliai žirginėliai auksiniai
Pavasario vėjo nubučiuoti švelniai
Supasi ašara — gal paskutinė?
Ją nušluosto šviesūs Aleliuja sparnai.

Aleliuja skamba visame pasauly,
Tik mano tėvynėje liūdna ir nyku...

Kristau, Tavo kančią mūsų tauta
saujoj

Neša, kad atpirktų savo krauju.

O DIÁRIO

DE BARRETOS

A lista dos 10 Gente

Que É Notícia 94

Paulo de Carvalho
Kalinauskas, Promotor de
Justiça no Forum

JUSTIÇA

PAULO DE CARVALHO KALINAUSKAS-- O promotor de justiça da comarca de Barretos tem feito um trabalho justo e dedicado no Forum Conselheiro Lafayette. Tendo o respeito de juizes, colegas promotores e advogados, representa o poder judiciário barretense, que tem se pautado pelo respeito ao direito e a dignidade humana. Paulo de Carvalho Kalinauskas é Gente que é Notícia 94.

• Lietuviškos spaudos rėmėjai
yra savo tautos gynėjai

VENDE-SE

LOTE NA LITUANIKA
OTIMO LUGAR
Falar com Arūnas ou Margarete
Fone: 549-34.47

NOVOTETO

IMÓVEIS

VENDA E ADMINISTRAÇÃO DE BENS S/C LTDA.

LOCAÇÃO DE IMÓVEIS
E TELEFONES

Rua Dr. Roberto Feijó, 165
(esquina da:

Praça Santa Helena N.º 81 Fones: 914.8072
V. Prudente - CEP 03138-030 São Paulo - SP 914.4950

NOVOTETO

IMÓVEIS

VENDA E ADMINISTRAÇÃO DE BENS S/C LTDA.

ANDREA ALIONIS
EVANILDA ALIONIS
(Advogadas)

Praça Santa Helena N.º 81 Fones: 914.8072
V. Prudente - CEP 03138-030 São Paulo - SP 914.4950

MŪSŲ ŽINIOS

- VELYKINIO LAIKOTARPIO
PAMALDŲ TVARKARAŠTIS
VERBŲ SEKMADIENIS
– 11 VAL. MIŠIOS SU VERBŲ ŠVENTINIMU IR PROCESIJA
- DID. KETVIRTADIENIS
– 19:00 val. PAKUTINĖS VAKARINĖS PAMALDOS (lietuviškai)
- DID. PENKTADIENIS
– 14:00 VAL. KRYŽIAUS KELIAI STACIJOS
– 15:00 val. ŠV. KRYŽIAUS PAGARBINIMO APEIGOS.
- DID. ŠEŠTADIENIS
– 19:00 val. DIDŽIOJO ŠEŠTADIENIO APEIGOS IR MIŠIOS
- VELYKŲ SEKMADIENIS
– 6:00 val. PRISIKĖLIMO PROCESIJA IR MIŠIOS.
11 val. NEBUS MIŠIŲ.
- MŪSŲ MIRUSIEJI**

JONAS MISEVIČIUS

balandžio 6 dienos popietyje, dirbinėdamas po kiemą, buvo ištiktas staigaus širdies smūgio, nuo kurio neatsigavo.

Alfonsas Misevičius buvo gimęs Pasvaly 1920 m. birželio 20 dieną. Su tėvais ir 7 broliais Brazilijon atvyko 1927 metais ir pradžioje gyveno Lapoj. Alfonsas buvo jauniausias iš šeimos. Kai vedė Mariją Kleizaitę, persikėlė gyventi į Vilą Zelina. Užaugino tris dukteris: Claudiją, Marciją ir Ana Mariją.

Velionis buvo įrankininkas ir daug metų dirbo Fordo kompanijoje. Buvo Brazilijos Lietuvių Sąjungos–Aliança narys ir šiaip dalyvaudavo lietuviškoje veikloje bei parengimuose. Buvo malonaus ir linksmo būdo žmogus.

Alfonsas Misevičius buvo pašarvotas šv. Juozapo parapijos šermentinėj ir nuvežtas į Krematoriumą, kur religines apeigas atliko kun. Petras Rukšys.

Liūdesy paliko žmona Marija, dukterys Claudia, Marcia ir Ana Maria bei kotos giminės.

7-tos dienos mišios bus trečiadienį, balandžio 12 d. 19:30 val. V. Zelinos bažnyčioje.

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJA STASĖ JURGUTIENĖ

mylimo vyro VLADO trečiųjų mirties metinių proga (Bal. 26 d.)

Mišios bus balandžio 23 d. 11 val., šv. Juozapo parapijos bažnyčioje.

Širdingai dėkojame ponei Stasei už paramą spaudai, su ilgesiu prisimename mielą Vladą ir kviečiame visus dalyvauti metinių mišiose.

Redakcija ir Administracija

FORMANDA

NADIA TRINKŪNAS DŽIGAN

Estamos felizes e orgulhosos, vibrando juntos com você. O grupo de escoteiros "PALANGA" deseja muitas felicidades sua comandante, que no dia 19 de março, no Palácio das Convenções de Anhembi, participou da Coleção de Grau, formando-se em Administração

ministradora das Ciências Contábeis e Ciências Econômicas. A nossa querida NADIA, PARABÉNS.

GERAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATĄ, išrašyti čekį PETRAS RUKŠYS vardu ir pasiųsti laiške paprastu paštu.

MIRTIES METINĖS

Balandžio 20 dieną sueina 23 metai nuo V. Zelinos bažnyčios statytojo kun. BENEDIKTO SUGINTO mirties.

Prisiminsime buvusį šv. Juozapo parapijos kleboną per lietuviškas 11 val. pamaldas balandžio 23 dieną V. Zelinoj

**Linksmų Šv. Velykų linkime
visiems mūsų skaitytojams,
rėmėjams ir bendradarbiams!**

"MŪSŲ LIETUVA"

ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUÊS LITUANO
LITUANO PORTUGUÊS
SEGUNDA EDIÇÃO
MŪSŲ LIETUVA